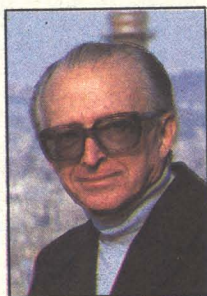

E

ls hotelers i restauradors, el comerç i la indústria del turisme en general, es queixen que aquest any —i durant el mes de juliol— hem tingut menys visitants. En canvi, les autoritats frontereres ens diuen que han entrat més vehicles que mai.

Què voldria dir, això? Doncs que una bona part de turistes passen de llarg i se'n van Catalunya avall. Potser hem perdut encant, o no sabem promocionar prou bé el que tenim. El cas és que comptem amb atractius indiscutibles, i amb una mica d'habilitat propagandística en podríem treure molt de partit.

Atracció de forasters

Per exemple: ara, en plena temporada d'estiu, fan la bullida uns tals fantasmes de Vilanova i la Geltrú. Al número 125 del carrer Josep Coroleu, en

un edifici de cinc plantes, se senten sorolls misteriosos, que procedeixen de l'únic pis on no hi viu ningú. Són uns cops secs, tan intensos que fan moure les copes i els llibres que hi ha en els mobles dels apartaments veïns. És interessant, oi?

El brogit se sent des de l'àtic fins a la planta baixa. Sol començar pels volts de mitjanit i té una durada intermitent, variable, que dona un mal dormir als estadants, els quals ja s'han queixat a la policia. Però ja és sabut que la policia, davant de fenòmens paranormals, resulta fofa i més aviat desarmada. El

material antidisturbis queda balder en aquests casos. S'han limitat a gravar unes cintes magnetofòniques on, a més dels cops, han quedat enregistrades unes veus estranyes, inintel·ligibles. En resum: com si haguessin fet un nus a la cua dels fantasmes.

Uns quants agents sense uniforme (per no escamnar els possibles espectres) van passar algunes nits a l'immoble, sense poder aclarir res. D'altra banda, experts de l'ajuntament de Vilanova i la Geltrú han assegurat que no hi ha cap motiu tècnic que justifiqui el fenomen acústic. Vilanova i la Geltrú és una població molt bonica, amb platja i un típic barri marítim. Té bons restaurants, capacitat hotelera prudencial i dos museus notables. Si hi afegim aquesta moma dels fantasmes, és innegable que es podria convertir en una gran atracció turística.

Els anglesos, que d'aquestes coses en saben un niu, tenen castells amb esperits molt cotitzats, amb molt de gruix literari. I, sense picar tan alt: a principis d'aquest segle, la vídua d'un coronel de les tropes colonials era propietària de quatre casetes en una plaça de Londres. Eren quatre edificacions exactament iguals, una al costat de l'altra. Tres d'elles tenien fixat el mateix preu de lloguer, però la quarta era més cara, perquè albergava fantasma.

La publicitat a favor de la nostra vila de la costa es podria basar en l'oferta de banys de sol i de mar al matí. A migdia, excel·lents menjars en bons restaurants. A la tarda, visites al Museu Romàntic i al Museu Mir. I cada nit, funció de fantasmes al carrer Josep Coroleu número 125. Estic segur que caldria organitzar tornos.

Jo mateix, si no fos que ja he esgotat el calendari i el pressupost de les meves vacances estivals, m'hi apuntaria.

3